Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Een Klein Zaadje

In een dorp op de hellingen van de Mount Kenya in Oost-Afrika werkte een klein meisje in de velden met haar moeder. Haar naam was Wangari.

Wangari hield ervan om buiten te zijn. In de voedseltuin van haar familie brak ze de grond om met haar machete. Ze drukte kleine zaadjes in de warme aarde.

Haar favoriete tijd van de dag was net na zonsondergang. Wanneer het te donker werd om de planten te zien, wist Wangari dat het tijd was om naar huis te gaan.

Ze volgde de smalle paden door de velden en stak rivieren over terwijl ze ging.

Wangari was een slim kind en kon niet wachten om naar school te gaan. Maar haar moeder en vader wilden dat ze thuis bleef om hen te helpen.
Toen ze zeven jaar oud was, overtuigde haar grote broer haar ouders om haar naar school te laten gaan.

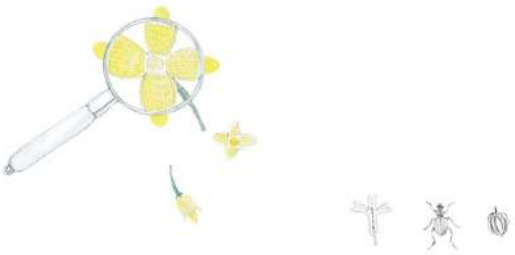

Ze hield ervan om te leren!
Wangari leerde steeds meer met elk boek dat ze las.
Ze deed het zo goed op school dat ze werd uitgenodigd om te studeren in de Verenigde Staten van Amerika.
Wangari was opgewonden! Ze wilde meer weten over de wereld.

Aan de Amerikaanse universiteit leerde Wangari veel nieuwe dingen. Ze bestudeerde planten en leerde hoe ze groeien. En ze herinnerde zich hoe ze zelf groeide: spelend met haar broers in de schaduw van de bomen in de prachtige Keniaanse bossen.

Hoe meer ze leerde, hoe meer ze besefte dat ze van de mensen in Kenia hield. Ze wilde dat ze gelukkig en vrij waren.
Hoe meer ze leerde, hoe meer ze zich haar Afrikaanse thuis herinnerde.

Toen ze haar studie had afgerond, keerde ze terug naar Kenia. Maar haar land was veranderd. Enorme boerderijen strekte zich uit over het land.
Vrouwen hadden geen hout om vuur voor het koken te maken. De mensen waren arm en de kinderen hadden honger.

Wangari wist wat ze moest doen. Ze leerde de vrouwen hoe ze bomen uit zaadjes konden planten.
De vrouwen verkochten de bomen en gebruikten het geld om voor hun gezinnen te zorgen.
De vrouwen waren erg blij. Wangari had hen geholpen zich krachtig en sterk te voelen.

Naarmate de tijd verstreek, groeiden de nieuwe bomen uit tot bossen en begonnen de rivieren weer te stromen. Wangari's boodschap verspreidde zich over Afrika.

Vandaag de dag zijn er miljoenen bomen gegroeid uit Wangari's zaadjes.

Wangari had hard gewerkt. Mensen over de hele wereld namen kennis van haar en gaven haar een beroemde prijs.
Het wordt de Nobelprijs voor de Vrede genoemd, en zij was de eerste Afrikaanse vrouw die deze ooit ontving.

Wangari stierf in 2011, maar we kunnen aan haar denken elke keer dat we een mooie boom zien.

